

MOS TEACĂ

JURNAL ȚIVIL ȘI CAZON

APARE DUMINECA
UN NUMĂR 20 BANI

Director: ANTON BACALBAȘA

ABONAMENT:
10 LEI PE UN AN

ÎN AȘTEPTAREA MARTORILOR

La Bodega, „în odăiță”, don maior Lambru și don căpitan Baranga așteaptă sosirea martorilor d-lui Fieva.

Lui don maior i s'au slăbit balamalele și s'a stabilit sub masă. Don căpitan e mai solid și se menține la înălțimea scaunului.

AMINTIRI DIN MIZERIE

Mizeria nău est turpia, a spus odată un om care s-a lăsat înținat. De aceea, confratele nostru de la *Adverbul*, d. B. Brăneșteanu, nu stă nicio vreme într-un moment la îndoaială și 'și' divulguă 'n public, starea de cumplită mizerie în care, se laudă că s'a găsit acum cifr. va an.

Dar mizeria, nu glumă. Se găsea la Berlin, fără sfârșit în pușcă, zăvârlind ca mîncă, zăvârlind nici măcar cu ce să și cumpere un pieptene, de la trei bani oricî le luoru, din cao! Vă lăchipluți ca situație *mizerioasă* produce o asemenea stare de detresă. De altfel, nici confratele nostru nu ascunde acest lucru, căoi sub pretextul probeverbului latinete de mai sus, spune:

«Cio nu 'mî unblat cap...»
«Să am lectură, scumpe confrate, dar dacă 'și' umbria d'alea prin cap, și la d-ta acolo, nu trebuie să spui la toată lumea. E adăvrat că *Miseria non est turpia*, dar... *pădăchiese est turpia*, a spus același mare om care stia latinește.

Zacharin.

O REVISTA ORIGINALA

Salutăm cu entuziasm și cu mîna la chipiu apariția (superbă în alb) a unei noi publicații, care prin talentul colaboratorilor ei, promise să ne furnizeze în mod regulat subiecte umoristice: Este *Revista Spectacolelor*, o adevărată revistă de spectacol, după cum se va vedea mai jos.

Ce vrea *Revista Spectacolelor*? Asta se întreabă însă și ea, în pagina întâia, dar în 'și' răspunde de cit la pagina patra, la poșta redacției, unde se vede că revista vrea... adonamente. Dar pentru ce? Care e meritul ei? *Revista noastră*, spune dînsa, are măcar meritul originalității, ceea ce înțeleg și eu.

Natural că și originalitatea este ceva. Dar ești am cunoscut un om foarte original, mai original chiar de cit *Revista Spectacolelor* (era unic fiu la mamă văduvă și avea o bălătură lapciolor, sting, ceea ce încă e ceva) și totuși nu prelindea pentru acest motiv să încezeze abonamente.

Originalitatea numitei reviste constă din aceea că combate despre cealuri, teatre, baluri, concerte, banchete, faivolecouri, prinziuri diplomatice, serate intime și alte boli de astea, *mai mult săd* mai puțin intime. Mai combată și stilistica română într-un jargon vice-versa;

Voit' o mostră? Avem de tot felul. Iată cum descrie revista în chestie halul lucrătorilor tapijerei:

Am asistat și la balul societății lucrătorilor tapijerei, bal organizat în sala Dacia.

Această serbare a fost una din cele mai plăcute din cite le-am putut vedea. Numai cine știe ce-1 arta a putul recunoaște ca și imne cit de frumoasă a fost serbarea aceasta, deși a fost aglomerată la crătorilor tapijerei.

Trebuie într-adevăr să fii cunoscător în ale artei, ca autorul rîndurilor de mai sus, pentru ca să recunoști că balul tapijerei, măcar că nu era al tinichigiilor, a fost așa plăcut!

Voit' altă mostră și mai faină? Într-o dare de seamă a seratei unei societăți de gimnastică, *Revista spectacolelor* scrie:

„Mătăsurile erau foarte bine reprezentate și deci la înălțimea lor.”

Atragem atențiunea parhetului asupra scandalosului atentat la bunele moravuri comis de societatea în chestie. Auzi d-ta, să 'și' ridice cocoanele roabile de mătase la înălțime! Păi ce fel de gimnastică se face acolo?

● revista a spectacolelor nu se putea să nu scrie următoarele:

ULTIMA ORA

Un spectacol destul de trist ni se prezintă în fața noastră: d. S. Petreanu, vîgurosul administrator al ziarului *Adverbul*, a fost siluit, în urmă dea tului de expulzare ce li s'a predat, ca Mercuri 3 Februarie la ora 7.45 din. să părăsească țara în care s'a născut, familia, confrății și prietenii.

Această expulzare este foarte ilegală, căci nu există nici un indiciu, nici un motiv contra sa. S'a profitat de ocazia agitațiilor în chestia țărănească, amestecîndu-și pe dînsul, ca prin expulzarea sa, se să poată lovi în ziarul *Adverbul*.

Oricit de imposibil sîntem față de ceea ce se petrec, ne înforâm totuși în fața unui asemenea act și ne întrebăm: în ce țară trăim oare?

Asta e culmea! să asistăm imposibil la un spectacol destul de trist, și totuși să te înflorezi... ba ceva mai mult, să 'ți' înai pui și întrebări.

Ote, ori cit de imposibil asistăm la la masacrarea gramaticii românești, ne tremură pamponul de indignare cînd vedem asemenea odioase atentate în poșta unei stilistici al cărei unic păcat este că este de naționalitate romină. Și împreună cu autorul rîndurilor mai sus citate, vîzînd limba în care e scrisă *Revista Spectacolelor*, ne întrebăm: în ce țară trăim oare?

Tri Moșta.

BOTEZUL ȘI CERĂȘENIA

La ordinea zilei, la Camera, este votarea îndigenatului unui ovrer.
— Voteză-1, insistă un deputat pe lingă altul, că e botezat.
— Așa? Atunci bine: Cine se botează se votează.

CONCERTUL DARTINI

„Mercuri 3 Februarie, va avea loc marele concert dat de D. Dartini, cu concursul pianistului Fuchs”. Așa anunță afișele lipite pe zidurile capitalei. — Dartini? Cine-o mai fi și asta! În fine iată o nouă celeb ilate care apare pe orizontul Atheneului nostru. — Sigur, mi am zis, vr' un celebru italian, care cu ocazia trecerei sale prin orașul nostru ne va face să gustăm citeva momente delicioase. Cum eram plătisii de ghiveciurile artistice de la noi, am plecat cu speranța în suflet, că de astă dată voi auzi și eu vr' un talent de reală valoare. Cînd colo, ce să vezi! Sub masca italianului Dartini nu era altul de cit junele Dănescu, absolvent la patru clase premiare, ex-piogramist, ex-funcționar, ex-soldat prost și alte ezur' mai mult sau mai puțin artistice; iar actualmente... să țacem mai bine ca un pește.

Atunci m'am adus amînte, de întreaga copilărie a junelui artist și de aplicările lui spre arta musicală. — Încă în leagăn fiind, scoate niște note alite de vibratoare și melodiioase încit doica se apleta să urmeze un potop... de aplause Ajns mai măricel, cînd era desmerdat pe pâr sau de urechi, scoate niște soluri foarte frumoase modulate ceea ce facu pe părinți și profesorii lui să prevadă în micel Dănescu pe artistul Dartini de astă-zile.

Nu-mi puteam însă aminti unde, cînd și de cine a fost botezat cu numele de Dartini. — Dar m'am zis în mîntea mea de profan: sigur că așa se obișnuiește în lumea artistică: dacă ai talent, trebuie să 'ți' schimbi „porecla în renume!”

Așteptam nerăbdător să aflu *ghiersul*, cînd văd că apare un așa jung și subțire ca o prăjină, cu părul peste ochi, cu cravata la git și cu niște hîrtii în mîini. Lungînd giul, lîngde ochii și repezîndu-se așa ca și cînd ar fi voit să prîndă muște, începu.... Ce zicea în legea lui, habar n'am, căci înțea gura încețată; doar din cînd în cînd o deschînea, și atunci pricepeam că... s'a înneecat! Cit o fi finut asta nu pot ști, căci eu vînd a ține a acompaniament d-lui Stănescu, admormise d'a binele. Cînd de odată niște fluerături, însoțite de zberlete puternice, mă sculară din somnul meu de moarte. — Sperios, sar în seră, zînd că s'a aprins A-teneul, încep a țipa să-mi facă loc ca să pot eși și eu ca nu m'fîrîpt ca un purcel la tavă! Abia după multe explicații din partea prietenilor, mă domolii căci fui încredințat că fluerăturile și celelalte accesorii nu erau semnale de foc, ci a-plausele cu carii publicul onora pe celebrul Dartini. — Așa concert mai zie și ești.

Lică Băbuț.

„MOȘ TEACA” IN PROVINȚIE

PROEȘTI

— Inpresii nocturne —

E ora 12, miezul nopții, când strigoii e din morminte, când apar spiritele și când gomoșii petrec. Chiar luna se ascunde printre nori, înfricoșată de grosniacele figuri care își fac apariția din când în când.

— Intru un colț de stradă, un om cu figura melancolică, cu ochii viștoși și cu stomacul chiorăind pășește cu ifos de proleter.

— Cine e ?

Nu e nimeni altul de cit d. L. Veno, marele epigramist, care își vinde volumele în cantitate atât de mare.

Ce căuta el însă pe această noapte călduroasă de Ianuarie, pe trotorele străzii Cavași? Numără pietrele? Oh! Nu e atât de pesimist!

Dar ssst! Tăcere!!! La geomurilo catalu-l, al N-ului 5 apare o altă figură sinistră.

E Traji! Slatuba ungheroaică cu un diametru de două metri, și un băț. Dar ce asta? Vad că e face semn să vie, dar pentru că el l-are pe n'aude nu vede, ea îl arată un bifeec proaspăt.

De odată fața poetului, pînă acum atât de tristă, se înveseli.

Ori ce rezistență fu lăsată la o parte, și cu un fulger proul nostru se avântă în o-dia filo-romănică. Articolul din codul penal ne interzice să urmărim cu indrețetele noastre priviri pînă la camera Traji!

Ray-Blaa.

FOCȘANI

— Schițe cazone —

— Prepelită!
— Zent!
— Ieși la tiorie!
(trap, trap, trap, trap, trap-trap!)
— Hornanați! trăiți!...
— Ia să 'n spun tu mie acușalea leat, cine-ți safu suprem al armatei? —
— Hornanați? —
— Șefu... proștoril, că proști mă sinteți!... Șefu suprem seculu! —
— A-ha... șefu... șefu... șefu... fusu... prem!.. e. aă... e. don Colonel! —
— Pentru ce, mă?!...
— Pentru ala... hi 'noă, s'trajiți, el ne bate pa toți!...

— Zdrăgu Tudor!
— Zent!
— Stai jos!
— S'trajiți!...
— Sloim sin Toibalt!
— Pri... prizen 'mu rog și traesti ani null!...

— Ieși la tiorie!
— Ies mu rog!
(trap, trap, trap, trap, trap-trap!)
— Al ieși mu rog și nu fi cu supzir!
— A-ha... al ieși!.. I-a spune-I Zdringule, cum să zice căni' să prisantează melitaru... —
— Să zice: 'nași s'trajiți!... gradu carel poartă... —

— Zici și tu mu rog...
— la arde-ți două labe!... da... tare, că și le da îndărăt, Zdringule! —

— Dă ce nu-ți-ai frecat dinții, leat? —
— Trajiți, așa 'm am de-acasă, nu să freacă! —
— Aveți, aveți, nelegiuitu!...
— Da nasturii cum îi freacăne, zurga lui și tafuru buniciote... pune mina pă halilia de nasturi! —

— A... bonjur monșer capitan!... da 'n octro? —

— Monșer, să fie al dracului, dăseara mă e a club: o balu studenților și... țiii, toate

prospaturile dă la Englitera să furnizează, ha... mă 'nlegi!... tre-comod!... —

— Da dă unde știți Craiule? —
— Păi monani, chiar eți le-am plasat biletele. Un tinar năut cu un coor și cu tîlmerudu ala d' un metru... și pă care nici nu știu cum îl chiamă! —

— Cine, Meteljus Petrosco? —
— A nu, dragă, nu Petrosco!
— Ghemulet?
— Nică ila?!

— Sfiribidachis? —
— A și mofșer, Pot-Sfiribidachis!... Gi-fa-ria aia... s'a rugat dă mine să 'l plasez v'o zece bilete.

— Și tu?!

— Și eți le am plasat la Englitera!...
— Ha! ha! ha! ha!... o să fie evanostim dă tot!...

— Dă! adevărat!... Aă... da tu vi? —
— Pă după dousprezece, cîndin o fi pă afrișite... aăă... mă 'nlegi!... —

Orăvar!...

Sem-i-cel

PITEȘTI

— Interview cu prelatul Pedoc —

„Răspalata muncii”

Ziarele farse răspîdit-ă avonuri crude în sarcina aceluia nostru Pedoc, zis în glumă și Petulesco, care Pedoc nu se simte înscărinat ale desimniți cu toate, ca în apostrofarea-i carieră a des și prea des-mintit *tujur* mă șer.

Doritor de a afla după adevărului și silii de șcherlișelile cetățenilor, ne-am prezentat în uniforma de mare tinută la domiciliul numelui Pedoc, excelentul nostru amic. Știința Să, în mijlocul stupilor (cîoi e stupar cu praficio) se mucepa în niște chinuri ghemose, cîndin a scoate acul unei albine care se infipse în pra cînștă-ă barbă.

— A la soigăi, tăticule! Bonjur tăicule. Comment, ca va puile? —
— Mai potînd dă zezi; și cu d'al d'astea Pedoc roșind a-și trage acul d'n barbă mă introduse în casă. Afară soarele ardea topid în mica stupilor.

— Se zice că fost medaliat cu Răspalata muncii! fu urma eliberării unor certificate false și altor acte cuvioase, adăog că, lovindu' peste burță, și tu nu mi-ai spus nimic, Craiule! Lumea vilvie, Epoca te infierază și!...

Un puterice: *jananfy* fu răspunsul popi. — Apoi dăci pe Bourescu l'at medaliat mă, dar pe mine om cînștă care n'am con-trabandist ca Spirea Manulea zis și Fran-gulez or mă știți și eți cum! Him! Him! cîte-va certificate false! Dar asta nu e muncă, bre? Nu muncеști tină le scri? Ba te trec și sudorile de teamă; și s'a nu te se răspalateoș sudoreaz muncel tale? A. feris! Poftim, și că ai haz mirenți! Aștia, pleziar-a boogii!

Acți pîrtelele, roșundin greț, înghiți cîte-va ducși d'intr'o damigeană ce sta după ușa.

Continuă, adăog că, Zicoe-ae că și s'a dat un concediu mare ca să răspîndite zavestia la sate. Că ești d'al tu la nea Nea Barbișon, c'at fost oprit a mai sluiji, în urma pionierilor tale fapte, că ești camaleon politic, c'at fost condamnat de duhovnicosele om consistorii, că te bați cu rudele morților dacă nu-ți dă rubla, că îți logoste ră-țoșilor de fact pe cei încaștați să ridă-ă de bucurie nu de tîne, — că d'al tu bita la alegorii, că ești prețin cu Gubea, vir cu Ion Gusatu; că 'mpus în lună, tragi clopote viitor, că... o-amemii Astia nu te lașă să te arănești cu ce dă D-zei.

— Trănește-ți arangelei! Sînta pre-curată miluște-ne pro nol și întră-le lor Doamne că nu știu ce face! Ingiă Pedoc, scoapîndu-și în barbă. Apoi nu e muncă

asta nenorice! să îți logoste, să te certvi cu morții, să tîmlezi pe cei vii, să aveți-sești oile-o mică sferioțelă, să-1 înducești pe toți cu miera stupilor, că d'iași îl și ții în bătrătura? Care nu zice că asta e muncă, să 'ntrebe și pe Spirea Manulea și!... *Jananfy* pă gard. He, he, stie s'recun Haret ce face! Dar, popa Urzică nu ține logoste mă, de rid și sfinții după pereții bisericii și nu-1 mă maladeiază nimim? El nu zice că e muncit o viață 'ntreagă? N'a vindut brăgă, alivăi, mere domnești? N'a fost salahor? Nu țâmbuie pe Dimbovicianu, nu e prețin cu Sfintu Spiridon... Al care scoate sardelile din cărămida? Nu se agață lume ca lepra de om sănătos? El, dar ce are a face Dula cu sub-prefectura! Al noștri să trăiască!

— Altă că, zisel eți, credincioșii zlo că nu prea morgeli în cășea carii sînte și cu! —
— Ce zic? Sînt niște păcătoși, dar nici eți nu sînt mă breaz, doamne iartă-mă.

Constiția încopuse a opera. Apoi Pedoc, palid, inghucind la icoană, spre marea me suprîndere, înghiă a-cestă rugă: „Maică fra curată, varsă harul tău peste robul tău Pedoc și mă abate de ispită, scurțatelor, sferioțelii și politicoi și îndrămnă-mă pe calea procepeliei fără muncă, gonește dușul falsificărilor care în gîdul mei săslășuește, iar pe dușmanii măl trăzește-ți prea curată că ții-oți face o luminare curată din ceara stupilor mel. Lovește-ți doamne, că prea sint ai dracului, bita-ir anghina, tiflăfănelu, fusoa măgărească și bita lu Moimianu. Apuca iar dambiana, mă pe cășea caria, căci... sînt este numele tăd în vecii vecilor amin.

Ioșif din Arimatea.

P. S. În numărul viitor un articol foarte senzational.

GALAȚI

Poemă în proză

— Ea și El —

Plină de farmec, trecea pe trotuarul drept al străzii în fle care zi, la aceeași oră, oară, oară, cînd sorbea — cu ochii bine-înțeleși — cu o aviditate de arhi f sedat și un măgar.

Avut-a îngăduirea săt arunce o galeșă privire, iar o voce lăuntrică, îl ispoa: eu-raj, curaj tiner.

— Doar tu stai rece, nesimțitor? Tu tac, nu mă iubesti... eți suni de nenorocită.

— Eliso, tu plîngi... Tu suferi și faci să suferă și îndragostea mea inimă, Eliso!

— Să fie cu putintă? Nu mă îngeți tu oare? Nu cum-va giasul tău e al infamului seducător, ce voește numai să mă piardă și!...

— O nu, ti-o jur. Am cea mă temeinică și frică arăcioasă către tine; pentru tine o! E...! sa...m...

— Și... cu-va Venerel începe a se gol!

Ea și el, în intimitatea unui buduar albastru și la un număr de visite... așa cum ele se fac într'un buduar ce permite celor două lămbăși să gîtescă desicgarea altor mișc secrete ale inimii.

Și acumpu met, ce ț-a plăcut mai mult la Eliso ce-ți stă în față; ce a făcut să tulbure sufletul tău și trefind peste toate pedicile ce se pun capîndilor, mort or vii, dar Eliso e a mea? Ce?

Cu cele două degete în buzunarul filotei, cu privirea de vino 'n ceașca ter-momoniau-ului ghiftuit de la mărșta toaletel, și cu un otlat, adine otlat ce pune pe gînduri chiar pe un senator, înceară a respunde.

— Dar, spune Gaston

— Ții mult?

— Firește!

— Economia, dragă.

Smart.

PURIM

Patru sint sărbătorile mari ale ovreilor de religione mozaică: Șabatul, Roș hașana, Ion Chipur și Purim.

Vineri serbează ovreii cu multă veselie această din urmă sărbătoare.

„Moș Teacă” n’ar mai merita reputația sa de revistă de actualitate, dacă ar trece cu vederea această memorabilă zi.

Să spunem deci în puține cuvinte ce este purim.

În vremea de demult, locuia în Persia un ovreț anume Mordehai, negustor de beigăla de felul lui.

Mordehai asta, căruta Ț mai zicea și Purim, își înființase chimerțul la poarta haremului împăratului Ahașverus, și toată ziua învârtia urechile trecătorilor cu strigătul de *Friș friș!*

Intr-o zi, Mordehai auzi cum de cea l’altă parte a porții doi servitori pun ia cale să omoare pe împărat.

Mordehai dădu atuncea fuga la nepoata sa, o jidăncuță frumuseică anume Rica Ester, care făcea parte din haremul împăratului, și Ț spuse conversația surprinsă.

În vremea aceasta, ministrul Haman, un fel de Polichroniade al antichității, un antisemit mai dihal ca cei de la „Antisemitul”, înegrea pe ovrei în ochii lui Ahașverus și obținuse chiar de la împărat voia să taie împrejur capul tuturor ovreilor.

Ester se duse la Ahașverus și Ț explică cum devine chestia. Recunoscător, împăratul dăde porunca să se taie căpățina lui Haman (a ia nu se confunda cu Haman...giu) iar pe Mordehai îl făcu prim-ministru, îl dădu o jumătate de împărăție și fata de soție.

Pentru a serba cum se cuvine această măreață pagină din istoria ovreilor, David bărbierul și alți descendenți ai lui Purim pun muzica militară să le cînte Kreutz-Polca, Ce ț-am făcut eu ție, Ah, scumpă Margareto și alte imnuri de laudă lui Moise.

Conform principiului nostru de a ilustra articolele noastre de re-

portați, dăm mai jos poza d-lui Purim.

Gravura e lucrată în autotipie după o fotografie autentică de pe acele vremuri.

Mulți vor recunoaște în trăsăturile feței d-lui Purim, chipul d-lui Ion Kiper care a avut odată onoarea să fie reprodus în organul nostru. Asemănarea provine din aceea că d. Purim și d. Ion Chipurim, după cum arată și numele lor, sint rude aproape. Vași explica cum anume se în rudesce, dar nu vreați să-mi vi condeii în genealogia unei familii atât de puțin demnă.

Gof.

ROMÎNII LA CONGO

Ziarele și zvonul public ne-au adus veste că mai mulți tineri romîni, cari n’au murit încă la Paris, s’au angajat la consulatul belgian din Capitală ca să plece la Congo.

Mulți s’au întrebat de ce Belgia occidentului s’a adresat tocmai țizei sale din occident pentru furnizarea de tineri, cari să aducă în Congo luminile civilizației europene. Răspunsul este simplu. Dîndu-te statistice autorizate rezultă că Romînii au avut și au o mare vocație pentru statul Congo: dovadă consumarea pe o seară atît de întînsă a sîpunului de Congo și magazinelui „La orașul Congo” de pe calea Victoriei.

Nu ne îndoiim că tinerii conșanțeni vor ști să aducă în înținucimea și sălbăticia Congului, luminile și progresele noastre.

Între altele recomandăm misionarilor romîni să propage în rîndurile indigenilor din Congo următoarele obiceiuri, grație cărora am reușit să devenim farul Orientului, Belgia Orientului și altele altele:

- 1) libertăți constituționale sistem Ferikide;
- 2) laeageri libere, model Noembrie 1898;
- 3) poștă și telegrafă la Kiru americani;
- 4) promisiuni și angajamente politice la guvernul Sturza;
- 5) scuze sistem idem;
- 6) programe model delto;
- 7) tratament în armată sistem Căliman.

PENTRU NOUL PRESEDINTE AL FRANȚEI

Generalul Davoust cancelarul Legiunii de onoare, a predat d-lui Loubet, noul președinte al Republicii franceze, marele cordon.

Cu cita plăcere ar fi oferit generalul Davoust președintelui dreyfusist și un mare săpun!

PETRECERILE CAPELALEI

La Imperial

Afară de balurile de la Palat și de conferințele de la Atenes, n’au mai rămas nici o distracție pentru publicul Capitalei.

Săptămîna se încheie fără nici un eveniment de mare importanță.

În aceste vremuri desecate și de revoltă (ărănoși), nu ne mai rămîne de cît o alternativă: să mergem la Atenă și la Imperial.

La Atenă lucrurile merg strună: seducție concertate peste concertate și, oțto-o dată, publicul dă și el concert. Catastrofa s’a întîmplat cu ocazia concertului tenorului Darini, cînd P. T. gelos de talentul artistului, a început să-l acompanieze cu fluierături și cu retrageri în masă. Spectatorii s’au rămas în sala de depeși de jos, unde și-au manifestat indignarea admirind tabloul și statuile, pe cari servitorii au uitat să le închidă ta pianocoteci.

Cu toate acestea...lucrul e cam greu de orozut...lumea preferă să vie la Imperial. Borăria cu acest nume, situată lângă palatul regal, e o sfîdare adresată Coroanei de oțel, este protestarea Imperiului contra Rogalității. Am dori să e schimbe numele, în acela de Republică. Cei puțin atunci am avea un domn pămîntean.

De-o cam dată la Imperial tronază sexul feminin, ceea-ce dovedește că nu numai Anglia sau Olanda prosperază sub conducerea sexului slab. Adversarii anapicării feministe s’au poțoseacă la Imperial și... să mai poțoseacă și alii dăta.

Spectatorii s’au tineri în majoritate — adică nu membri ai majorității, cîci sint gata la primul semn să voteze bilă albă la urză neagră.

Capela de dame o compusă din mai multe domnișoare, între cari Ciara e cea mai clară. Orchestra e acompaniată de public care trage clopotele în mod sistematia.

Capel-maistrul, oontra-basul și basistul sint foarte mult apreciate de public. Se asemenează e mult gustată berea, care însă nu face parte din capela, afară doar că e ca pe la Zdrăfac, adică cu sîlon și cu alie lichiduri.

Mai mulți tineri romîni morți la Paris și dău întîlnire aci în fiecare seară, ca să discute chestiunile la ordinea zilei. S’a obsorrat chiar prezența mai multor tineri turci, cari însă s’au fost expulzați pentru că s’au băuut cît urmărosc ceva *Sodayi... Millet*. Nici nu se putea alți fel, sub guvernul d-lui Sturza.

Așa e la Imperial.

A! utasăm! Mai e ceva: e o onsiervă. Dar asu’ră acestui punct ne rezervăm dreptul de a reveni. *Mist.*

PROVOCAREA MAIORULUI CĂLIMAN

— Gravură dedicată și d-lui Maior Lambru —

● vie dovadă că *Moș Teacă* e un tip real și vecinic, este actualitatea pe care, provocarea la duel a d-lui Flea de către maiorul Căliman, o

dă ilustrației și textului de mai jos, reproduse fidel după No. 144 al lui *Moș Teacă*, cu data de 14 Decembrie, 1897:

La grațioasele isulte al supriorului, Moș Teacă s-alută resemnat. Nu de alta, dar deciuplua cere ca onorul unui militar să nu fie ofensat când e atins de un suprior.

Față de țivilii, Moș Teacă, mai ales când e însoțit de câțiva camarazi, de arme, e provocător... de scanda'e. Atunci să-l vezi cu bine știe să minuiască sabia și ce superioritate are această armă asupra sâbiilor țivilii: bastonul!

Față de inferiori, Moș Teacă e tot-d'auna în ofensivă. Preferă ghiontul în falci tuturor celor-l'altie dueluri. E sublim Moș Teacă, atunci când strigă cu vocea lui de paradă:

— In gada... piețel!

Madam Caliopei a luat de mullă vreme o poziție defensivă. În zadar așteaptă însă atacul adversarului cărui tremură arma 'a mină de frica unei motți sigure.

— Fantează-te Teacă, sau îl chem pe Lungănu să mă dueleze? Moș Teacă fluere.

„MOȘ TEACĂ” IN TARĂ

ALEXANDRIA

— Cine-i D'Aras ?! —

În fine, după un an de svireolii, după un secol de frământări zadarnice eă, bănt geniu, cu oclunții de *pasăre* domoșci și juce de *baton* și *obăscărești* de un an de când scriă fără preget la *Moș Teacă*, doarec să să liniștească, să ridice greutatea ce mare de pe umerii bietelor lui concetățeni. Iată dar, ca să nu rămâne cu buzele umflate, mă voi să aci pe mine însă portret și ăscultura auterului!

Dar ce vâți repetă așa mulți să cumprați pe *Moș Teacă*?

Sunt țânăr, păr negru, firea la la Don Quichote, pantaloni la la Strimbombu, mustața la la Mișăescu, și cele altele indispensabile la la D'Aras. Zău! Și pe lângă aștea sunt frumos! Două d'zore de peste 20 ani mi-ău spus că sunt *com* și fo, și de atunci am început să mă creș. Umblă după însurătoare de cîteva zile iar nu desprind nici stî în cale. Cînd să scie Doamne ajută, hop Otocoleasca, fratele Petre Fasulescu și cîți alți concetățeni. Cînd pusesem ochi pe oeva *mistoc*, hop Mișăescu, face ce face și mă lăsa cu buzele umflate. El, de atunci n'am apucat și ed să scriă la veneratul și iubitul *Moș Teacă*.

Și-am scris, scriu și voi scrie, cu D. zora înainte cu X alături. Cite intrîm cite amorii, cite gelozii, n'am făcut ede? Cite inimii generoase nu m'ăi înjurat, cite nu m'ăi batjocorit, dar, o! doamne! E'a găsit și cine va care să mă iubească. Iată un amor, poate sincer, eșit din colanșale la *Moș Teacă*. Iată o zi, pardon țate! șteră, unde-va e discută despre mine și sexul frumos și zicea: Abi dragă, D'Aras e un *meșter*, ba e irenic, ba e obrăncic, ba e sarcașic, ba e... ba e... nu știu măi cum, numai una zice: E un băiat, de zăhar! Ei, nu măi cunoașteți nici acum ?! Să nu vedem...

In seara de lă va avea loc în saloanele sub-semnatului un mare tîmbălaș, cu bine venterul concurs al următoarelor persoane: Simutul cu corpul telegrafic va nraă cum se șterpalesc acorții.

D. Tacnacoșci cum primește bilete parfumate. Mișăescu cu buzele umflate, Her Wagner va bea pe nerăsunite o vadră de apă. Stăncescu va arăta cum a înghițit sarma. Don Gută va fi cu joben ca la zile mari etc. etc. La fine mare pantomimă comică jucată de: Anonima, Saba, Incaol, Stăncescu, Mișăescu, Fasulescu și

BRILA

G'Aras.

Nalt și uscățiv, cu baston și cu tupeu, așta e Tipul, pe care am cu oare să vi-l prezint astă zi. Cum, ca și cunoscuți? N'ăi văzui, inteligenți critici, că în scumpul mesoraștriu stare *Campaniformă*, respiră și transpiră o fîntă cu glas de maur, cu ochii de taur?

Sunteți îngrați, pară!

Stimabilul meu tip, e redactor și încă cu chîm! La o căpăreală septimănală să-i zicem *Trompetă*, în loc de cule, foarte oult chiar, cu toate că, a avut necorocirea să aibă profesori ingrați, cari n'au vîl să-i confere de cit atestatul de cîșeie primară. Dar lui nu-i pasă. Ceea-ce cred însă, că-l îndupune mai mult e: reutarea camionilor și în special a G-lui Manliu cu care scumpul meu tip e *veșnic*, în luptă.

* * * Săptămîna trecută am avut fericirea, să auzim pe celebra Teodorini în *Carmen*. Tipul meu sub ăscultura completă și sub forma — numai alt — de sonet, a făcut divoi o poteza. Voi resuma prima parte și voi reea-o intragă pe n'ouă.

Dupe ce chinuște pe biata Teodorini!

făcînd-o regină, dupe ce spune că toate inimile l sunt rebote, dupe ce e numește „ilustră oaspe”; termină textual:

Cu farmec, în extaz domnești e lume,
Cu carul nepătruns, mister albastru
Ușor ca ritmul unor dulci parfume.

De pleac ne lasă în inimă un deasurto.
Ce n scrie și în vorbe nu se păt spune
Rămîi, să te admirăm ilustro astru.

În strofele de mai sus, cred că v'ăți convins ce fel de cîntăreată e și e-na Teodorini asta. După ce domnește o lume cu farmec și în extaz, după ce ne arată că și parfulm are ritm „dulci parfume”, apoi se mai apucă de ne mai lasă și cite un kg. de desăcut în inimă, pe care d. Giurgiu nu l poate spune nici în vorbe, nici în scris. Și ca pantomina, să fie completă, se dă edată peste cap și dispăre sub formă de astru; probabil ea să se ducă în „misterul albastru” al „cerului nepătruns”. Sub semnatului — scopție incorrigibil — năruvirele aștea l'aduce aminte versurile din o altă poteza tot așa de celebră:

Trage birja în pînă'tă cași minca zăpădă
Și m'ou dor de nea Nae Vasilescu, frîpă

Mitică.

FĂLTICENI

Iarnă

— Din carnelul unui poet sărac —

Sub nori, ascuns le cerul
Și soarele-l ascuns
Cu omăt în două... plouă
Ou aburi geamu-i un...

Pe uliți, vînt năpranzic
Alcargă ca turbat
— A'nolubit sărmanul
De-ataci alergat ?

Și m'ou intră-acum în casă
Se viră prin ogaș...
Dă țese-apoi pe ușă,
Izbindu-se de prag...

Îl pling pe biet matul:
Nebun ? ori la prost?
Ce 'i-a trîznit să cate
La mine adăpost ?...

Nu știe lei că focul
Nu l'am aprins de luni
Că lei se dar pe lemne;
Parăle pe cărbuni ?...

...Voi simțiri revărtite
Tu gîndule ateu
Veni'ou, se din ceruri
Să l'ur ca „Prometeu”?

Să l'ur apoi ca „Zeus”;
Să birul pe „Titani”
Cînd n'am înecat de-o lună
Și n'am băut de au!

O, muzelor, zădrnic
Imi rîdeți voi în nas
Să cîntă și vrea cu „Apolon”
Să 'ncalce pe „Pegasus”

Dar lira-mi proletră
Am spinzurat-o 'n ou!

Înghețată „focul sacru”
Cînd foc în sobă nu l.

Deja bria

CIMPULUNG

— Cazari cîntate —

Rumorez în publicul cimpulungesc. Vine sînta orfîntu? Apare Metusalem sau viae vro' biciclistă? Ori, Jeana d'Arc are

îngropată pe Graf și acum se arată cum o arată scutul și a ei armură?

Co, ne ce, destul că Ghiță Davidescu, Gogu Ciomencescu și na Ghiță Tăbîne, ceri aștea pe senatorii noștri cînd... Germ.

La Stuparu, la Stuparu, vine un mucenic, un *Apoteol*. Și nu vine cu capul gol ci cu joben la *moale*; nu cu picioarele goale, ci încălțat în ghete de la Făvălescu; iar *Waldemar* se îndărește cu smokingul lui. *Morose* m'ou dăcă n'ou fi vru un anarhist...

Am pleacă și ed în frunte cu frumescul cavalier fotograf și fîndec sîntu nu s'oua am detă ocul unui pelin sublin.

Un nor de praf se ridică pe la Biserica din Apa Sărată, iar cit colo vîd mai înțit un cap de cîine, apoi Ceada. Era... un cîine Dog *Baroz*. Zăresc apoi un cioc, un joben, o pereche de mustăci, un *Apoteol*. Iată ară Gogu Ciomencescu și scutură cu gură leri-ou de biber ghetele-lu de la franțuzești.

Mă... mi, că ed, parcă am văzut o dată chipul sîntului lu un artist. Dar lucrul nu-l de mirate căci artișii s'ou inspirați.

Mă saluță sîntul și mă cîntăște cu frunțuri dele Capșa și vin Româneș. Cotmări.

Și mi zice „Al dracului sîntu, nu trăște

era n'alt sîntu, cu mustăci răucite la la doctorul telecoid și cu guben ca al lui țorăche Juvenilul.

— De ce lă cîntele asta sînte?

— Să nu mă gonească sîrăoia de Petre din rar, fînd că am avere. D'apoi să vezi ce planuri de ocaz m'ou am croit. Poate nu ști'ou nici podul de peste gîra Mănăstirei! P'edul de peste Danăre e mof. Nu totă să talentul meu!

Iar în urmă Ghiță — sînta Filetoșea s'a tot căzuit să-l adăpostescă la Marina... Nici verbi: s'ou sîntu în case borești și s'ou apucat de alte sperții. Amin de de out or.

Niță Albini și George Slavou s'ou făcut sîndicat cu un ovral „chicitor, cristomant, avocat, vraci etc. etc.”

Lucrul foarte natural: Niță Chinezcu sad Sparafucile-Albini a alchimist; George Slavou e slav și filosof. Numai un lucrul lipește: evanghelisticul Luca cu *nasometrul* și *Pastorari* cu sughiță.

Altefel ar e recăvîrtă mîșura exactă a diametrului pînăntului și știrățele naturale în infrumusețarea discursurilor la hanchete.

Redian

TIRGOVIȘTE

D. Dincă și recuturarea

N'am fire de păr în cap sau cite forme l'am prezintat onor p. t. cititori pe d. Dincă Boușenoua, ba ca prelect, ba în exercitiul funcțiunii d'ou în ilustrație, ba juoind conșina la grand cast de Irimia, la paradă la ba... pînă și la borie. Numai la recuturarea lui l'ăvășe nimeni. Astăzi vom avea onorea să prezintăm pe d. Dincă cu pampion și țorțăci la urechi în exercitiul funcțiunii d'ou la depozitul de recutare. De ude ești tu mă golane! lătreabă d. Dincă pe recutur.

În *Brațești* d'ou... Uiu din Brațești? P'ășta să l'ăm călăreș cu schimbă. Dar tu mă... În *Văcărești*... Ah, pășta să l'ă băgăm în pucșerie posevenghul trebue să l'ă neam cu anarhistu kă... Biserica d'ou la tattu.

etc. etc. și așa măl departe. *Gulo'ia*

POȘTA REDACȚIEI

Z. Flieme, Teonoi. — Felicitările noastre. A. Calafat. — E prea numai pentru d. Moritz Kim. — Nu del'oueva, dar găsim că o prea personală. Cred că și d. Lăchle e de aceeași părere.

Correspondent, Giurgiu. — N'am publicat o pentru că se supără V. Să-l lasăm deci.

ODĂ VAPOROASĂ

- LA O STUDENTĂ IN FILOSOFIE -

Vaporoasă domnișoară
Cu ochi galeși, arzători,
Și cu talia de viespe, —
Pentru ce tu, uneori,

Cazi, pe jeț, îngindurată
Melancolică privind?
Spune tu, draguța fata
Ce îți trece-atunci prin gând?

Te gindești la valsatorul
Ce te-a strîns la piept dufos,
Și 'n strînsoare, tot amorul
'i l'a transmis vaporos?

S'au la apa ce sub soare
Se transformă în vapor
Și schimbată în ninsoare
Cade 'nct pe Răsori?

Inger dătător de viață
Și-ultător de suferinți,
Ce pe-o inimă de ghiță
Ai putea s'o scoți din minți,

Ce te uși așa de galeș
La șarmantul Roșior
Și ce-ascuți atît d'atentă
Pintenul de la pictor?

Este el care te face
Melancolică să fii?...
Ștergeți ochii, nu mai plînge
Te lubeste și tu știi.

Fantasmagorie scumpă
Și transcendentă zee,
Ce planezi în atmosferă
Ca un *numen* de femeie,

Fandagie cu mint albe
Și cu cearcine la ochi,
Seara cînd te-ajunge somnul
Și 'nct te desfăc la rochi,

După ce te rogi la Domnul
Cu credință de fectoară,
De ce 'nct în gindu-ți tănic
Roșiorul se strecoară?

Abracadabrantă ființă
Și macabră silueta,
De ce-ai inima străpunsă
De un vîrf de baloneta?

Miriadică scîntee,
Ce lucești fosforescent,
De cum stelele scîntee
Colo sus pe Firmament,

De ce ochiul tău privește
Tot spre calea cea lactee?

(Mare sbuctum clocotește
Într'un suflet de femeie),

Simbolistă arătare
Cu persoana dedublata
Și parnasică statue
Chiar de *Phydia* sculptată;

Dansatrice 'nlăcărata
Ca lumina cea solară,
Tu frumoasă ca *Phrynea*,
Călăuză, stea polară

Unul Roșior galant
Ce îndreaptă a lui barca
Pe o mare de *Smarald*
Către-a gîndului *Monarcă*.

Tu, istorică figură,
Fără de nict un cusur,
Tu lumină strălucindă
Ca *Madame de Pompadour*,

De ar fi să-ți scoată cordul
Ca *Britanicei Regine*
Am vedea ca și la dînsa
Că se află scris la tine,

Nu „*Calais*“ ci „*Tîrgul-Vestel*“
Unde *El* s'a exilat
Ca să 'nvețe călăria
Și să fie înaintat,

Ca mai mult să mîriteze
A ta mină diafană,
Mult haoticul tău suflet!
Și ochi-ți de *Circasiană*.

Teoremă ne 'nțeleasă
Cu multiple corolaruri,
Schopenhaueriană minte
Dătătoare de miț daruri.

Tu ce ești alegoria
Unui *X* și-unet secante
Cantitate dependente
De ideile lui *Dante*,

Tablă pitagoreană
Exoterică formulă,
Tu care ai fi scos din minte
Pe *Spinoza*, o fanciullă!

Intrupare fericită
Unui răsărit de soare,
Nu vezi floarea vestejită
Cum se scutură și moare!

Tu auzi doar simfonia
Pintenului zornăind,
Și nict bănești vulvoarea
Sufletului clocotind?

Dar tunica de te 'mbată
Ca miros de mirodeni
Și te face, vaporoasă,
Ca să ai miț de vedeni,

Toate roși, toate sprinteni,
Toate călărind năpraznic
Pe cai tuși mîncînd pămîntul
Sub împunsături de pinteni

Esta masca ce ascunde
Focul ce-î consumă *Eul*
Ce'l consumă pentru tine,
Căci tu singură 'ești zeul!

Ignorezi, vestală pură,
Conflictul de sentimente,
Căci, cînd e să-î vie 'n gură
Se înneacă în lamente...

De aceea:

Cînd zăpada se așterne
Tu te sbuctumi în delir.
Și succindu-te pe perne
Suferti chinuri de martyr.

Și mușcîndu-ți cu turbare
Brațul tău marmorean,
Aruncî fulgere amare
Către *Cupidon* tiran,

Dară *El* de-ar fi atuncea
S'apară condus de-o rază
Și în patul tău culcata
Sbuctumîndă să te vază,

Să-ți dezvăluie, sărmanul,
Focul ce-î consumă pieptul
Și să-ți spue: „a mea scumpă,
Clotilda, doar tu ai dreptul

Ca să fii a mea stăpînă,
Sufletul să-mi stăpînești
Și gîndurilor dînd viață,
Cerul să împărățești

Escadroanele de gînduri
Ce 'mî șarpează acum în minte
Se perindă rînduri, rînduri
Galopînd tot înainte.

Pîn'te'nconjură *Regina*,
Într'un splendid *Carrousel*,
De ar sta să ne admîre
Generalul *Mirribel*!

Așa dar, o vaporoas-o,
Condensează acum, fină,
Și, făcînd sub ploaie fină,
Cum din ceruri cade bruma

Liniștește pasiunea
Ce vulcanic clocotește;
Ce mai vrei, ai siguranța:
Roșiorul te lubeste

Popa vă blagoslovește :

Ceal de toată din Roșiorii de Vedo

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

D-lui Ionăi Pleșea, Craiova. Vă somăm să ne achitați îndată comptul nostru pe ultimile luni, precum și Almanahurile lui Moș Teacă. Dacă, cenîr acceptărilor noastre, nu ne-ați achita imediat, vom fi nevoiți a ne adresa autoritășii știute.

MASINE AGRICOLE SI INDUSTRIALE

WATSON & YOEELL

15, STR. ACADEMIEI BUCUREȘTI
GALATZ
SI
STR. ACADEMIEI BRAILA
STR. REGASA

VINUL BEEF LAVOIX

pregătit de către d-ral Pillel din Paris, cu hrană de carne quinquină și fosfat de calce. Acest vin are în Franța este proleț de către corpul medical, este indispensabil în formele și în iritațiile cauzate de alcool și de rădăcinile musculare. Vinul Beef-Lavoix este un adevărat aliment, și reprezintă valoarea a 50 grame de carne prin o jumătate pahar de vin. El pe lângă că este folositor copiilor, este indispensabil anemiciilor și persoanelor vrințice.

Intrepot: Avenue Victoria 5, la Paris. Detalii: la farmacia Brass, Alina, Hoșu, Thüringher, și la toate farmaciile din țară.

BISCUȚII D-RULUI OLLIVIER DIN PARIS

Vinderea radicală a boalelor diftice recente s-a încheiat la bărbai, femei și copii. Academia Națională de medicină din Paris a declarat în raportul său către guvernul francez că Biscuții Ollivier pot aduce mari folosuri omenilor. Biscuții Ollivier sînt singurii cari au fost aprobați de Academia de medicină și singurii cari au primit o recompensă națională de 24,000 lei. Biscuții Ollivier sînt aprobați în toate spitalele din Paris.

Intrepot: general: Str. Rivoli 38, în Paris. În detalii: farmacia Brass, Alina, Hoșu, Thüringher, și la toate farmaciile din țară.

Oine dorește să cumpere să
să închiriese un

PIANO SAU PIANINĂ

de calitate superioară și pe preț
făcînd, precum și cu condițiuni
vantașoase de plată, să se adre-
seze la Magazinul de Piane S. Sa-
mitoa, București, bulevardul Elisabeta
No. 5 (Băile Eforie), și de sigur, va
fi pe deplin mulțumit.

C. SCHULDE

AGENT DE PUBLICITATE
București, Strada Tealan 18.

D. ADANIA

AGENT DE PUBLICITATE
București, 59, Strada Carol I No. 56.

E. MELBER

AGENT DE PUBLICITATE
București, 179, Calea Moșilor, 170.

**DEBILITATEA, ANEMIA,
BOLELE COPILĂRIEI**
sunt combătute cu înădăna prin
FUGOLYCINA GRESSY
Acest Sirop, plcut la gust, are aceleași proprietăți
ca Uleul de Ficat de Morun.
LE PERDRIEL & Co, Paris.

I. A. STERN
AGENT DE PUBLICITATE
tr. Ștefanopol, 15 (Palatul Dacla)

NU CUMPĂRAȚI MAȘINI SAU UNELTE AGRICOLE ÎNAINTE DE A VISITA CEL MAI MARE DEPOSIT DE MAȘINE ȘI UNELTE AGRICOLE EUGENIU BEHLES

Reprezentant general și deponitar al renunitei fabrici TH. FLOETHER din Germania.

BUCUREȘTI, LA STRADA BISESCU-VODĂ NR. 1 ȘI 3. (la două Așezim. Brâncu-enești)

LOCOMOBILE ȘI TREERĂTORI

Din renumita fabrică TH. FLOETHER. - Premiate cu MEDALIA DE AUR la concursul de la Școala de Agricultură de J. Hărăstău

TREERĂTORIA NOUĂ „FLOETHER” MODEL 1898. PATENTATA

Prevăzută u Triplă curățitoare. Trei vinturi ceea ce nu posedă nici o treerătoare de orice alt sistem existent, și 'u obă pent u
bătut porumb aplicabilă numai la Treerătoarele „FLOETHER” bătînd pe zi 150 până la 200 chile mari de porumb, cu 'au fără fol.

Pluguri UNIVERSALE

Cele mai bune și solide, construite numai
din oțel

Semăndători, manuale în „t și tr
rînduri.

Trătoare Originale HEID în toate
mărimile, cele mai bune existente.

Vînturătorii transportabile cu aparat
de scos mîlura.

Greble de fin, Mașini de tăiat
paie și fîn.

Grape, flexibile și diagonale, cu două
și trei câmpuri și cu dinți de oțel

Răzări Călitătoare, Tăvăluș.

Morți, transportabile, pe postament de
ema și de fier, simple, double, triple

și quadruple, din cele mai renumite
fabrici, de 36, 42 și 48 tolnri.

Batoas de pomîb simple și double,
manuale și cu abori, cu Elevator, ul-
timal sistem perfecționat.

MAȘINELE FLOETHER

treeră mult curat, fără rîspă, fără a sparge
boabe și fără a ținegrî grăul la csa de mălură

TH. F. 586

Pluguri NORMALE

Cu 2, 3 și 4 brăzdare. Tot-o-a-una 500-800
pluguri în depozit

Pietre de moară, franceze, 1-a ca
litate, din Laférie-sous, Societă Meullier
Dupuy & Co., compuse din maximum
4-5 bucăți, întregi însă drept. Toate
mărimile.

Carote de transmisivitate, engle
zești, 1-a calitate, simple și double, și în
toate lățimile.

Fompe pentru spalatul ca.anelor, de
succedin și grădini.

Părți de rezervă

Mușamale

Mașine de scărminat lînă.

Pive de postas.

Motoare cu Petrol și cu Gas

SECRERATOAREA „BONNIE”

cu aparat de legat snopi, Cu țigul la „dreapta”
din renumita fabrică Johnstn Harvester Co., Hustvia (America) Model

1898. Cele mai ușoare și solide construite din oțel.

PLUGURI CU SEMĂNĂTORI DE PORUMB

cele mai practice, CU MAI MULTE BRĂZDARE

SECRERĂTOARE SIMPLE „CONTINENTAL” și COSITOARE

Garanție absolută pentru perfectă funcționare și material solid al tuturor mașinilor

Reprezentant general al Renunitei Case SIMON BÜHLER & BAUMANN pentru instalațiunile de morți perfect automate cu valțuri.

Tipografia „Dreptatea”, strada Sărindar, 10, București

ARIAT Nr. 1

LEI 25